

Slovó od doma.

Rojstna hiša, hiša mala,
Kjer sem prvič vgladal svet,
Kjer me mati je zibala
In učila me je pet',
Danes jaz od tebe iti
Moram v daljni, tuji kraj,
In Bog vé, če dano priti
Bo mi k tebi še kedaj!

Draga lipa ti dišeka,
Ki pred hišo mi stojš,
Doma varhinja cveteča,
Danes zadnjič me hladiš!
Gledala me dete malo
Kdaj igrat' si pod saboj,
Danes sprejmi pa zahvalo,
In poslednji pódzrav moj!

Tudi tebe, vert ljubljeni,
Jaz za dolgo zapustim,
Delal si veselje meni,
Zdaj te drugim izročim,

Moje roke zalivale,
Krasne rože, zdaj so vas,
Tuje vas oskerbovale
Bodo pa prihodnji čas.

Gozd pri gori tam samotni,
V katerem sem sprehajal se,
Vir tù bistri in tihotni,
Vas oba pozdravljam še!
Vse je za-me pomenljivo,
Kar zagledajo oči,
Vse me opominja živo
Zlatih ur, ki več jih ni.

Lepi dnevi res ste bili,
Ki ste tekli kdaj mi tù,
Al' mladostni časi mili,
Zdaj od vas ni več sledú;
Zginjali ste kakor zora,
Ko odpira solncu tir —
Z Bogom hiša, lipa, gora,
Ljubi vert in gozd in vir!

J. Cimperman.

Šolsko blagó.

Vaje v spisovanji. Naloga. Imenujte in zapišite različno kmetijsko orodje!

Odgovor. Kmetijsko orodje je: voz, kola, samokolnica, gare, plug, drevó ali oralo, lijak, sod, koš, korito, niške, žerv, saní, brana, kosa, serp, sekira, motika, lopata, vile, veriga, bič, grablje, škof, kad, vedro, golida, pinja, terlica, sedlo, jarm, verv, vevnica, sito, rešeto, kolovrat, motovilo, préslica, jerbas, kladvo, klešče.

Naloga. Povejte, čemu so te reči?

Odgovor. Z vozom, s koli, s samokolnico in z garami vozimo. S plugom, drevesom ali oralom orjejo. V lijak se vliva. V sodu je vino ali voda; v nekterih sodeh je tudi žito ali druge suhe reči. Koš je naramni in vožnji. V košu nosimo ali vozimo. V koritu je voda pa tudi kaka jed za živino. V niškah žito prevetrujejo. Z žervijo se senó ali

snopovje povezuje. S sanmi po zimi vozimo. Z brano se zemlja rahljá. S kosó kosci kosé. S serpom žujice žanjejo. S sekiro sekamo. Z motiko kopljemo in derzamo. Z lopato in z vilami mečemo in nakladamo. Z verigo privezujemo ali priklenjamo. Z bičem pokamo. Z grabljami grabimo. V škafu vodo nosijo. V kadi je zelje. Z vedrom merimo. Z golido zajemamo in vlijamo. V pinji medemo. S terlico tarejo. Sedlo nosi konj. V jarm vole vpregajo. Z vervijo vežejo. Z vevnico vežejo. Skozi sito in rešeto se kaj preseva. Na kolovratu predemo. Na motovilu motamo. Na preslico obešamo. V jerbas devljemo. S kladvom pribijamo. S kleščami pulimo.

Dopisi in novice.

Iz pod Ptuja 20. junija 1868. Kakor za gotovo vemo, se napravlja v Celju novo učiteljsko društvo. Prebiraje društvena pravila v načrtu nahajamo v njih dobro snov za vrli in temeljiti napredek v učiteljstvu. Poseben ozir se jemlje tudi na narodno in muzikalno življenje pristopnikov, ter na zdatno podpiranje učiteljskih vdov in sirot. Vse dobro in lepo. — Novo društvo namerjava pridobiti si družbenikov iz vseh krajev štirské Slovenije. Ta misel je zelo vabljiva, in namen društva je za obstanek in zvišanje učiteljskega stanú jako važen. Celje je tudi oziroma lege skoraj sredina štirsko-slovenskih krajev, dohod tje, pospešen po železnica, malo težaven, mesto tedaj za občne učiteljske skupščine celó pripravno. Čeravno po takem na vspešnem in dobrem napredku namenjenega društva nikakor ne dvomimo, a vendar se nam zdi to početje za porabno učiteljsko življenje premalo prikladno, ker bi se namreč oddaljeni učitelji pogostih razrednih zborov zavoljo pomanjkanja časa ter tudi zavoljo stroškov vdeleževati ne bi mogli. Občne skupščine morejo tudi pretresovati le skupne, občne zadeve, a ne vtegnejo se spuščati v razlaganje in porabno obdelovanje posamesnih predmetov; ravno to pa je za napredovanje učiteljev naj potrebnejše delo. Po našem razumenju je uč. društva pravi namen ta: uriti se vzajemno, ter podpirati slabše učitelje manj s teorijo, nego z djansko učbo v raznih šolskih vednostih, in to zvrševati je mogoče le v pogostih shodih. Bilo bi tedaj dobro, da bi se osnovala učiteljska društva tudi v ožih krogih naše slovenske domovine.

Za vzhodno podravsko okrajino labodske vladikovine se nam zdi Ptuj v ta namen naj pripraviše mesto. Učitelji sosedi se shajajo v svojih gospodarskih ter družih poslih v Ptuj navadno po četertkih; lahko bi se tedaj utemeljil vedni mesečni shod; darovali bi nekaj uric vzajemnim pogovorom v šolskih predmetih, a potem opravili svoja posebna opravila brez posebnega truda in nerednih potroškov, — v občnih zadevah pa bi združili se enkrat ali dvakrat v letu s celjsko skupščino.

Geslo sedanjega časa je: „Naprej!“ — Naprej tedaj učitelji, a ne samo z besedo, nego tudi z djanjem! Pomislimo, kaj se nam je doslej vse očitalo, — ter združimo se k vzajemnemu poduku!